

I7-I2- ΟΡΘΡΟΣ.

† Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ νέου,
Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, τοῦ Θαυματουργοῦ,
τοῦ ἐκ τῆς νήσου Ζακύνθου.

Ἦχος ♪ Πα

Ἦχος ^Μπ ^ΠΘε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^ΔΑ
Π Δ
ευ λο γη μενος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι
Π
Κυ ρι ου ^πη

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Π ^πη ^ΔΘε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
Δ ^ΔΑ ^Πευ λο γη μενος ο ερ χο μενος ^ΔΑ εν ο
Π
νο μα τι Κυ ρι ου ^πη

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

^π
^π
⁹ Της Ζα κυν θου τον γο νον και Αι γι νης

τον προ ε δρον ^Δ τον φρου ρον Μο νης των

Στρο φα α δων Δι ο νυ υ σιον α παντες ^π
⁹

τι μη σω μεν συμ φω νως οι πι στοι βο ων τες

προς αυ τον ει λι κρι νως ^π
⁹ σαις λι ταις τους

την σην μνη μην ε πι τε λου ουν τας ^Δ σω ζε και

βοων τας σοι ^π
⁹ δο ξα τω σε δο ξα σαν τι Χρι στω

^Δ δο ξα τω σε θ αυ μα στω σαν τι ^Δ δο ξα

τω δω ρη σα με νω σε η μιν πρε σβυν α κοι

⁵ Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

η μνη η τον

^π
⁹

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀγάπης τῷ δεσμῷ, συνδεθεὶς θεοφόρε, διέλυσας τρανῶς, τὴν κακίαν τῆς ἔχθρας· φονέα γὰρ συγγόνου σου, πεφευγότα τῇ σκέπῃ σου, μὴ εἰδότα σε, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἶναι, δίκης ἔσωσας, ἐπικειμένου θανάτου, καὶ σῶον ἀπέστειλας.

Δόξα... Ὅμοιον.

Οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν, ὃς ἀγάπη ὑπάρχει, ὁ μὴ ἐχθρὸν φιλῶν, ὃς πλησίον τυγχάνει· διόπερ καὶ ἐπλήρωσας, ἐντολὴν θεῖαν Ὅσιε, καὶ τὸ ἔγκλημα, σοῦ ἀδελφοῦ φονοκτόνῳ, συνεχώρησας, κατὰ Θεὸν ὡς οἰκτίρμων, Θεῷ τ' εὐηρεστήσας.

Καὶ νῦν... Προεόρπιον.

Μεγάλως ὁ Θεός, ἀγαπήσας τὸν κόσμον, τὸν Ἀγγελὸν βουλῆς, ἑαυτοῦ τῆς μεγάλης, τῷ κόσμῳ μὲν ἀπέστειλεν, εἰς ἀγάπης ἐπίδειξιν, τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, ἐκ τῆς Ἀγνῆς σαρκωθέντα, τεχθησόμενον, ἐν Βηθλεὲμ τῷ Σπηλαίῳ, ταχὺ ὄν δοξάσομεν.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν,
Κάθισμα.

Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Προσενεχθεὶς ἀπὸ παιδὸς τῷ Κυρίῳ, δι' ἀρετῶν σεβασμιώτατε Πάτερ, θυσία ὄντως γέγονας εὐπρόσδεκτος Θεῷ. Κλέος ἐχρημάτισας, τῶν Ὁσίων τρισμάκαρ, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἱερέων ἐφάνης· καὶ νῦν πρεσβεύεις ὑπὲρ εὐσεβῶν, ἐορταζόντων ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα... Ὁμοιον.

Οἱ τῶν Στροφάδων θεοφόροι Πατέρες, ἐν ταῖς ἀνάγκαις ἀρωγὸν σε καὶ ρύστην, καὶ ἱατρὸν πανάριστον γινώσκουσιν αἰεὶ, πάντων τὰ νοσήματα, θεραπεύοντα τάχει, νέφος τε ἐλαύνοντα, ἐξ ἀγροῦ τῶν ἀκρίδων, καὶ οὐρανόθεν ὄμβρον ἀγαθόν, μάκαρ ἐκπέμποντα γῇ μεσιτεία σου.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον.

Ὁ δι' ἀγάπην πατρικῆς εὐσπλαγχνίας, πρὸς ἡμᾶς πέμψας τὸν Υἱὸν ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ τῆς Πανάγνου ἄσπορον φορέσαντα ἐν γῇ, σάρκα τὴν ἀνθρώπινον, ἵνα ρύσῃ τῆς πλάνης, πλάσμα τὸ ἀνθρώπινον, αὐτὸς πάντας ἐν πίστει, καταξιῶσαι Γέννησιν Υἱοῦ, τοῦ προσκυνῆσαι

ἀξίως δεόμεθα.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεσμευθεῖσα τῷ δεινῷ, γυνή ποτε ἀφορισμῷ, διελύθη ὑπὸ σοῦ, πιστοῦ θεράποντος Χριστοῦ, εἰς γῆν αὐτίκα στραφεῖσα ἐξ ἧς ἐλήφθη· καὶ πάντες θεαταί, ἔπτηξαν πάνυ σεπτέ, σὺ δ' ὡς ταπεινός, καὶ πόρρω δόξης κενῆς, τὸ γεγονὸς μηδόλως σαφηνίσαι, βιοῦντός σου ἐπετίμησας· ἀλλὰ σὲ χάρις, πηγὴν θαυμάτων, τοῖς πᾶσι μάκαρ ἀνέδειξε.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

ᾠχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν. Προεόρτιον.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προὑπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετάς, καὶ ἄδοντες τῶν Ἀγγέλων ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης Θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σποράς, γεννωμένῳ Θεῷ ἡμῶν, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Ἦχος Γ^{τος} λ

Γ^Β λ⁶ Εκ νε ο τη το ος μου Δ^Α πολ λα α
 πο λε μει με πα θη λ⁶ αλλ αυ τος αν τι λα
 βου και σω σον Σω τηρ μου Δίς λ⁶
 Γ^Β λ⁶ Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
 πο του Κυ ρι ου λ⁶ ως χορ τος γαρ πυ ρι ε
 σε σθε α πε ζη ραμ με νοι Δίς λ⁶
 Γ^Β λ⁶ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι λ⁶
 Γ^{Π Β} λ⁶ Ἀ γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
 ου ου ται λ⁶ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

Π Β
 6 λ τῆ Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο
 6 λ
 κρυ φι ως

Μ Β
 6 λ Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 6 λ
 τον αι ω νων α μην

Π Β
 6 λ Ἀ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
 6 λ
 της χα α ρι τος ρει θρα 6 λ αρ δευ ο ον τα α
 6 λ
 πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Προκείμενον.

6 λ Τ ο στο ο μα μου λα λη η σει σο φι
 6 λ
 αν 6 λ και η με λε ε ε τη 6 λ της καρ δι ι ας
 6 λ
 Δίς
 μου συ νε σιν 6 λ

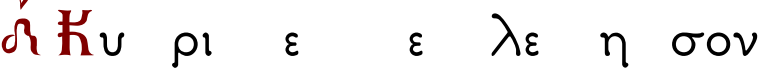
Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Τὸ τρίτον.

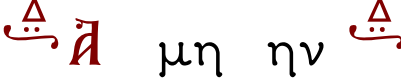
6
λ Το στο μα μου λα λη η σει σο φι
ι ι αν λ και η με ε λε ε τη Δ της καρ δι
ι ας μου συ νεσι ι ι ι ιν 6
λ

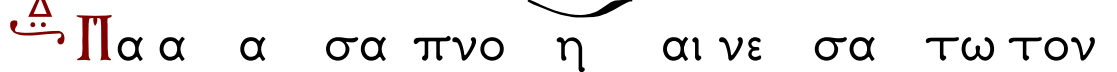
Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός:

 Ἀ Κυ ρι ε ε λε η σον Ἀ

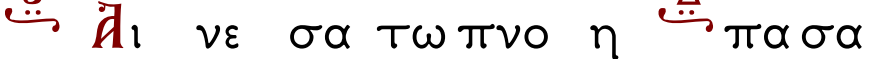
Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

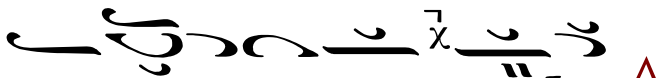
Ὁ Χορός:

 Ἀ μη ην

 Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

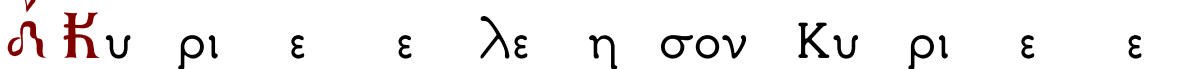
 Κυ υ ριον (Δίς)

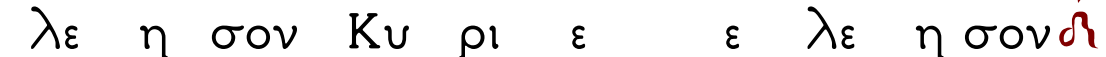
Τὸ τρίτον.

 Ἀ ι νε σα τω πνο η πα σα

 τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιώθῃναι .. Ὁ χορός:

 Ἀ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

 λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Ἀ

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρῶ, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:
Ἄ και τω πνευματισου Ἄ

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός:
Ἄ Δοξα σοι Κυρι εδοξα σοι Ἄ

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Εἴτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

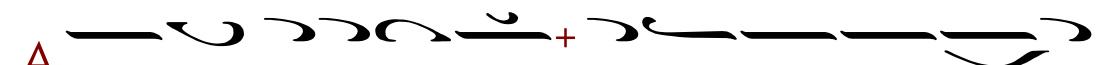
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

 γι ω Πνευ μα τι

 ταις του Ι ε ρα αρχου πρεσβειαις ε

 ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε

 μων εγ κλη μα των

 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

 των αι ω νων Α μην

 ταις της Θε ο το ο κου πρεσβειαις ε

 ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε

 μων εγ κλη μα των

ον ^Δος α δι α λει ει πτω ω ως πρε σβευ
 ει υ περ των πι στει ει τι ι μων των ^Δτην
 ι ε ραν αυ του ου ου κοι μη σι ι ι
 ι ιν ^Δ

των δυ ^Nσχε ρων και ^Γδει νων με δι α σω σον

^NΥ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

^ΓΠα θων με τα ρα τ του ^Γσι προ σβο λαι πολ
λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ

χην ^Γει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λην η ^χτην

του Υι ου και Θε ου σου Πανα μω με

^NΥ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

^ΓΩ τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον ^Γδυ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει

ν^ων ^Γ σοι γαρ νυν προσφ^ευ γων α να τεινω ^Χ

και την ψυ^χην και την δι^α νοι^{αν} ^Γ

^N
^Γ ^Υ πε^ρα γι^α Θε^ο το κε^σω^ωσον

η^{μα}ς ^Γ

^Γ ^N ο^σουν τα το σω^{μα} και την ψυ^χην ^Γ

ε^{πι} σκο^{πη}ς θ^{ει}ας και προ^{νοι}ας της πα^{ρα}

σου ^Γ α^{ξι}ω^ωσον μο^{νη} Θε^ο μη^{το}ρ ^Χ

ως α^{γα}θη αγα^{θη} ουτε λο^{χευ}τρι^α ^Γ

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὦδὴ α΄. Ὦχος α΄.

Ὦδὴν ἐπινίκιον.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοός μου τὴν ζόφωσιν, φωτὶ τῷ θείῳ, λαμπρύνας ἱκανωσον, εὐφημῆσαι μέλλοντος, τὴν θείαν μνήμην σου, σαῖς Διονύσιε λιταῖς, Αἰγίνης πρόεδρε.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴδου συνευφραίνονται, τοῖς Ζακυνθίοις, Πατέρες σεβάσμιοι, τῶν Στροφάδων ἅπαντες, καὶ τῆς Αἰγίνης λαός· ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ κοινοῦ, αὐτῶν προστάτου θερμοῦ.

Δόξα...

Κλεινῶν γεννητόρων μέν, υἱὸς ἐγένου, λαμπρῶν καὶ ἐνδόξων τε, ἀλλ' αὐτὸς κατέλιπες, ὥς νουνεχέστατος, πᾶσαν προσπάθειαν σοφέ, γήϊνης σχέσεως.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Οἱ Μάγοι σκοπούμενοι, ἄστρον Περσόθεν, αὐτῷ ἐφεπόμενοι, ταχυδρόμως σπεύδουσιν, εὔρεῖν τὸν Ἄνακτα, ὃν ἐν Σπηλαίῳ σαρκικῶς, τεκεῖν Παρθένος μολεῖ.

με κυ βερ νη σον ^Δ προς τον λι με να σου ^Δ

των α γα θων η αι τι α των πιστων το

στηριγμα μο νη πα νυ μνη τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σων η μας

Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον

ταραχον και της α θυ μι ας την ζα λην δι

α σκε δα σαι μου συ γαρ Θε ο νυμ φε

τον αρ χη γον της γα λη νης τον Χρι στον ε

κυ η σας μο νη πα να χραν τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

Ευ ερ γε την τε κουσα τον των κα λων

αι τι ον της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυ σον παν τα γαρ δυ να σαι

ως δυ να τον εν Ι σχυ ι τον Χριστον κυ

η σα σα Θε ο μα κα ρισ τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα

θρε σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι

βο η θη σον των ι α μα των γαρ α νε λ

— υ — υ — υ — υ — υ — υ — υ — υ —
λι πησε γι νωσκη ρη σαυρον Πα να μω με
+ — υ — υ — υ — υ — υ — υ — υ — υ —
τον α δα πα νη τον ρη

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ γ'. Ὦχος α'.

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπρύνας Πάτερ αἰσθητήρια, τῆς ψυχῆς σου ταύτην ἐτέλεσας, δοχεῖον θείων ἀρετῶν, καταγώγιον Πνεύματος, καὶ ἐν σοὶ ἐπανεπαύσατο, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνεπιστρόφως τρίβον Ὅσιε, τὴν στενὴν καὶ λίαν ἐπίπονον, βαδίσας ἔφθασας αὐτό, ὀρεκτὸν τὸ ἀκροτατον, καὶ πρὸς πλάτος Παραδείσου, κατοικεῖν εἰσελήλυθας.

Δόξα...

Ὁ τὰ κρυπτὰ γινώσκων Κύριος, καὶ νεφροὺς ἐτάζων ὡς γέγραπται, προεγνωκῶς γνώμης τῆς σῆς, τὸ εὐθὲς καὶ ἀκέραιον, σὲ Ποιμένα προχειρίζεται, Αἰγίνης πανάριστον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὑπερνικᾶ οὐ μόνον βρότειον, ἀλλὰ καὶ νοῦν πάντα ἀγγελικόν, συγκαταβάσεως τῆς σῆς, Χριστὲ βάθος τὸ ἄπειρον· Θεὸς γὰρ ὢν σάρκα δούλου, ἔρχη νῦν τοῦ ἐνδυσασθαι.

Κάθισμα. Ὦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ἀγήρω ποθήσας ὄντως ζωὴν, καὶ γῆϊνων τὸν βίον μεμισηκώς, Ἀγίων ἐζήλωσας, πολιτείαν τὴν ἔνθεον, ἐκ νηπίου δὲ ταῦτα, συνέσει διέκρινας, καὶ σαρκὸς μὲν τὰ πάθη, νοῦ καθυπέταξας· ὅθεν καὶ τὸν ὄλβον, σκυβαλίσας γονέων, ἀπέβαλες ὄλβιε, Διονύσιε Ὅσιε, καὶ Χριστῷ ἠκολούθησας· σπεῦσον οὖν πρεσβείαις πρὸς Θεόν, αἰωνίου πάντας πυρὸς ρύσασθαι, τοὺς ἐορτάζοντας πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...**Θεοτοκίον.**

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ· Χαῖρε Κόρη Καθέδρα βασιλική, Κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε Θάλαμε, Χλαμὺς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον Τέμενος, ἀστραπηφόρον Ἄρμα, Λυχνία πολύφωτε· Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε Πόλις, καὶ Πύλη χρυσήλατε, καὶ Παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε Τράπεζα, θεοκόσμητον Σκηνώμα· Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε· Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐορτάζει σήμερον τῶν Ζακυνθίων ἡ πόλις, ἑορτὴν χαρμόσυνον σὺν τῇ μονῇ τῶν Στροφάδων, Αἴγιναν, τὴν ἐν Κυκλάσι προσκαλουμένην, ἄσμασιν, ἀξιοχρέως συνευφημῆσαι, καὶ φαιδρῶς πανηγυρίσαι, τὸ κοινὸν κλέος, νῦν Διονύσιον.

Ὁ Οἶκος.

Σιγησάτωσαν ἡδὴ σιγησάτωσαν, οἱ μέχρι δεῦρο σφαλερῶς λέγοντες, μὴ εἶναι τῇ θεοσώστῃ Ζακύνθῳ, τὸν οἰκεῖον προστάτην, καὶ πρὸς Θεὸν πρέσβυν θερμότατον, καθὰ καὶ ἐν πολλαῖς τῶν ἐπισήμων πόλεων καὶ χωρῶν Ὁρθοδόξων. Ἐνεστι γὰρ καὶ μάλα καλῶς, ὁ σεπτὸς ἐν Ἱεράρχαις Διονύσιος, ὁ θαυμαστὸς Αἰγίνης πρόεδρος, ταύτης δὲ γόνος εὐκλεής, καὶ θρέμμα ἀξιέπαινον. Οὐκέτι λοιπὸν ζηλοῖ Ζάκυνθος ἡ εὐδαίμων, Κεφαλληνίαν καὶ Κέρκυραν, τὰς φίλας γείτονας, διὰ τὸ αὐτὰς μέγα σεμνύνεσθαι, ἐπὶ τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς λειψάνοις, Γερασίμου τε καὶ Σπυρίδωνος, ἀλλοδαποῖς τυγχάνουσιν· ἀλλ' ἐκείνας μὲν, προσφιλῶς συγκαλεῖται, πρὸς φαιδρὰν

πανήγυριν τοῦ ἰδίου αὐτόχθονος· ὥσπερ δὴ καὶ προσφόρως, τὴν ἐν Κυκλάσι προσφωνεῖ Αἰγιναν, σὺν τῇ πανσέπτῳ τῶν Στροφάδων Μονῇ, τῇ τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν αὐτοῦ σκῆνος, εὐτυχῶς θησαυρισάσῃ, τοῦ ἀξίως εὐφημῆσαι, καὶ φαιδρῶς πανηγυρίσαι, τὸ κοινὸν κλέος νῦν Διονύσιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ νέου, Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Ζακύνθου.

Στίχοι.

Ἔχει μὲν ἡ γῆ σῶμα Διονυσίου Νέου,

Πόλος δὲ τοῦδε τὴν ψυχὴν φέρει.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ θάνεν, Διονύσιος ὁ κλεινός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων καὶ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου.

Στίχοι.

Ὑπαρ, Θεέ, βλέπει σε νῦν ἐπὶ θρόνου,

Τμηθεὶς Δανιήλ, οὐκ ὄναρ καθὼς πάλαι.

Εἰ μὴ θανεῖν τρεῖς Παῖδες ἥρων ἐκτόπως,

Ὡς τοῦ πυρὸς πρίν, ἦρχον ἄν καὶ τοῦ

ξίφους.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Δανιὴλ τάμον, ὃς βλέπει μέλλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Πατερμουθίου, Κόπρι καὶ Ἀλεξάνδρου, μαρτυρουσάντων ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου. Καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ ἀειμνήστου Ὁμολογητοῦ Δουναλέ, τοῦ μετονομασθέντος Στεφάνου.

Στίχοι.

Στολαῖς Στέφανος ἁρετῶν ἐστεμμένος,
Λαμπρὸς τις ἦκει πρὸς στεφάνους τοὺς ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰάκχου.

Στίχοι.

Ἰακχε, κρατύνθητι, καὶ τμηθεῖς κάραν,
Τμηθεῖσαν ἐγγράφηθι, καὶ στέφου κάραν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ.

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Ὡδὴ α'. π^{η} χ ρι στο ος γεν ναι ται δο ζα σα τε π^{η}

χ ρι στος εξ ου ρα νω ων α παν τη σα τε π^{η}

χ ρι στο ος ε πι γης υ ψω θη τε Δ α σα

τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η η

και εν ευ φρο συ υ νη α νυ μνη σα τε

λα οι ο τι δε ε δο ο ζα α σται π^{η}

Ὡδὴ γ'. π^{η} Γ ω προ των αι ω νων π^{η} εκ Πα τρος

γεν νη θεν τι αρ ρε ευ στως Υι ω π^{η} και επ ε

σχα των εκ Παρ θεν ου Δ σα ρ κω θεν τι α σπο

ρως π^{η} χ ρι στω ω τω Θε ω βο η σω μεν π^{η} ο

α νυ ψωσας το κε ρας η μων ^Δ ^{δ' α' χορός} A
 γι ος ει Κυ υ ρι ι ε ^π₉
^{Ωδὴ δ'.} ^π₉ P α βδος εκ της ρι ζης I εσ σαι ^Δ και αν
 θος εξ αυ της Χρι στε ^π₉ εκ της Παρ θε νου α
 νε βλα στη σας ^π₉ εξ ο ο ρους ο αι νε τος
 κα τα σκι ι ου δα σε ος ^π₉ ηλ θες σαρκω θεις εξ
 α πει ραν δρου ^π₉ ο α α υ λος και Θε ος
^Δ ^π₉ δο ξα τη δυ να μει σου ου Κυ υ ρι ι ε ^π₉
^{Ωδὴ ε'.} ^π₉ Θ ε ο ος ω ω ω ω ν ει ρη η η η
 νης ^π₉ Πα τηρ οι κτι ρμων ^Δ της με γα λης βου
 λη ης σου τον Αγ γε λον ^π₉ ει ρη νην πα ρε ε

χο με νον α πε ε στει λας η μιν ^πο
 θεν θε ο γνω σι ας ^Δπρος φως ο δη γη θεν τες
^πεκ νυ κτος ορ θρι ζον τες ^Δδο ξο λο γου
 μεν σε φι λα αν θρω ω πε ^π
 Ὡδὴ στ'. ^ππλα γχνων Ι ω ναν ^πεμ βρυ ον α πη
 με σεν ^πε να λι ος θηρ ^Δοι οι ον ε
 δε ξα το ^πτη Παρ θε νω δε ^πε νοι κη σας
 ο Λο γος και σα αρ κα λα βων ^πδι ε λη λυ
 θε φυ λα ζας α δι α φθο ρον ^π
 η ης γαρ ου χ υ πε στη ρευ σε ως ^πτην
 τε κου σαν κα τε σχεν α πη η μαν τον ^π

Ὡδὴ ζ'. **π**₉ **Θ**ι Παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες **π**₉

 δυ υσ σε βους προ στα γ μα τος κα τα φρο νη

 σαν τες **π**₉ πυ ρο ος α πει λην ουκ ε πτο

 η θησαν αλλ εν με σω της φλο γος ε

 στω τες ε ψαλλον **π**₉ ο των Πα τε ε ρων **Θ**ε

 ος ευ λο γη το ο ος ει **π**₉

Ὡδὴ η'. **π**₉ **Δ**ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

 σκυνουμεν τον Κυ ρι ον

  Θαυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο

 λος **π**₉ ε ζει κο νι σε κα μι νος τυ πον **π**₉

 ου γαρ ους ε δε ζα το φλε γει νε ους **π**₉ ως

ου δε πυρτης Θε ο τητος Παρ θενου ην
 υ πε εδυ νη δυν δι ο ο α νυ μουν
 τες α να μελ ψω μεν ευ λο γει τω η κτι
 σις πα α σα τον Κυ ρι ον και υ πε ρυ
 ψου ου τω εις παν τας τους αι ω ω
 ω να α α α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός.

Τιμιωτέρα πρώτου ἤχου.

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Στίχος α'.

 χ^M
 π^q

Π

Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ υ ρι ον π^q και η γαλ λι α σε χ^M το πνευ μα μου Δ ε πι τω Θε ω τω σω τηρι μου Δ

Π

 Δ

Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

 $+$ βει ει ειειμ και εν δο ξο τε ε ραν Δ α συγκρι ι τως των Σε ρα φειμ Δ την α δι α φθο Δ ρως Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν π^q την ον τως Θε π ο το κον Σε μεγα λυ νο μεν π^q

Στίχος β'.

 χ^M
 π^q

Π

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ^πῑ ι δου γαρ
 α πο του νυν ^πῑ μα κα ρι ου σι με πασαι
 + αι γε νε αι ^Δ ^Α
^Π ^Δ ^Α Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
 βει ει ειειμ και εν δο ξο τε ε ραν ^Δ ^Α α συγ
 κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δ ^Α την α δι α φθο
 ρως ^Δ ^Α Θε ον Λο γον τε κου σαν ^πῑ ^Δ την ον τως Θε
^Π ^Ν ^Π ο το κον Σε με γα λυ νο μεν ^πῑ
 Σπύχος γ'. ^Μ ^πῑ ^Π Ο τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τος και α γι ον το
 ο νο μα αυ του ^πῑ και το ε λε ος αυ

βει ει ειειμ και εν δο ξο τε ε ραν ^Δ α συγ
 κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δ την α δι α φθο
 ρως ^Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν ^π την ον τως Θε
 ο το κον Σε με γα λυ νο μεν ^π
 Σπῖχος ἐ'. ^χ ^Μ ^Γ ^π ^γ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υ ψω σε τα πει νους ^χ ^Γ ^π ^γ πει νων τας ε
 νε ε πλη σεν α γα θων ^Γ ^π ^γ και πλου τουν τας ε
 ζα πε στει λεν κε νους ^Γ ^π ^γ
^Μ ^Π ^Γ ^π ^γ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^Γ ^π ^γ
 και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φειμ ^Μ ^Π ^Γ ^π ^γ την α δι α φθο ρως ^Γ ^π ^γ Θε ον Λο γον

τε κουσαν^π την οντως Θεο το κον Σε μεγαλυ
^N ^Π

νομεν

^π
^q

Σπίχος στ'.^χ
^π
^q Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη η ναι ε λε ε ε ους^π κα
^q

θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η

μων^ρ τω Α βρα αμ και τω σπερματι αυ του
^u

ε ως αι ω νος
^u

^M ^Π
^ρ ^u Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ^ρ
^u

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε ρα

φειμ^M ^Π
^ρ ^u την α δι α φθο ρως^ρ ^u Θε ον Λο γον

τε κουσαν^π την οντως Θεο το κον Σε μεγαλυ
^q

N Π
 ~ ~

νομεν

π
 q

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὥδῃ τῶν Καταβασιῶν.

π Π

π
 q

Με γα λυνον ψυ χη η μουου την τι μι

ω τε ε ραν και εν δο ζο τε ε ραν των

α νω στρα τευ μα α α των

π
 q

π
 q

Μυστη ρι ον ζε νον ο ρω ω και

πα ρα δο ζον ου ρα νον το Σπη λαι ον

θρο νον Χε ρου βι κον την Παρ θε νον την

φα ατ νην χω ρι ι ον εν ω ω α νε

κλι θη ο α χω ρη τος Χρι στος ο Θε

ος ον α νυ μνουν τες με γα α λυ υ νο ο

με ε εν

π
 q

Ἐξαποστειλαριον.

Ἦχος β'.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἡ Ζάκυνθος καὶ Αἶγινα, καὶ ἡ Στροφάδων
ἅπασα, ὁμήγουρις μοναζόντων, ἀξίως
ἀνευφημοῦσι, τὸν θεῖον Διονύσιον, κλεινὸν
κοινὸν ὑπέρμαχον, φωστῆρα τὸν ἐκλάμποντα,
θαυματουργίαις τοῖς πᾶσι, θερμῶς αὐτὸν
καλουμένοις.

Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Ἡ οἰκουμένη χόρευε, ἀκουτισθεῖσα
σύμπασα, δόξασον μετ' Ἀγγέλων, καὶ
ἀγραυλούντων ποιμένων, Θεὸν τὸν
τεχθησόμενον, ἐν Βηθλεὲμ ὡς νήπιον, δι' οἶκτον
πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἐπλασε κατ' εἰκόνα, καὶ
ἐγερεῖ πεπτωκότα.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἰσπῶμεν Σπῆχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

ᾠχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

ᾠχος ᾠ Πα ᾠ

ε^{π⁹} Π α α σα πνο η αι νε σα α τω ω
 τοον Κυ υ υ υ ρι ι ι ον^{π⁹} αι νει τε
 τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ω ν ου ρα
 νω ω ω ν^Δ αι νει ει τε α α αυ το
 ο ο ον εν τοι οις υ υ υ ψι ι ι ι στοις^{π⁹}
 σοι πρε ε ε ε πει υ υ μνο ος τω Θε ε ω
 ω^{6^λ}

α^{6^λ} Δ ι νει ει ει ει τε α αυ τον^Δ πα αν τε ς
 οι Α αγ γε ε ε λ οι α α αυ του^{π⁹} αι νει

 εἰ εἰ εἰ τε αὐ τὸν πασαι αἰ δυ να α α
 μεις α α αὐ τοῦ σοι πρε ε ε ε πει υ
 υ μνοος τω ε ε ω ω

Σπῆχ.

ω και κι ϑα ρα

6
λ

Θησαυρὸς ὃν κεκτήμεθα, Διονύσιος πέφυκε, τῆς Ζακύνθου βλάστημα ἱερώτατον· διὸ συμφώνως Ζακύνθιοι, αὐτῷ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε δόξα καὶ τιμή, τῆς πατρίδος πολύδοξε, Διονύσιε· χαῖρε στήριγμα στέφος εὐπατρίδων, χαῖρε σκέπη Ὁρθοδόξων, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Σπλχ. ^χ₆ ^λ **Δ**ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω

και χο ρω ⁶_λ αι νει τε αυ τον ^χ_Δ εν χορ δαι αις

και ορ γα νω

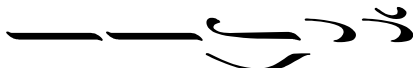
6
λ

Τῆς Αἰγίνης τὸ ποίμνιον, ἐπιστεύθης θεόληπτε, καὶ καλῶς ἐποίμανας θείῳ Πνεύματι· διὸ ποιμένα θεάρεστον, σὲ γνοὺς πιστῶν σύλλογος, πανδημεὶ Αἰγινητῶν, νῦν φαιδρῶς ἐορτάζει σου, τὸ μνημόσυνον, καὶ ἡμῖν ἐπαλλήλως συγχορεύει, τοῖς γεραίρουσιν ἐκ πόθου, τὴν σεβασμίαν σου κοίμησιν.

Σπχ. ^χ₆ ^λ **Α**ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

 ευ η χοις ⁶_λ αι νει αυ τον εν κυμ βα λοις

 α λα λα γ μου ⁶_λ πα σα πνο η ^χ_Δ **Α**ι νε σα α

 τω τον Κυ ριον ⁶_λ

Ἐντολῶν τοῦ Κυρίου σου, τὴν κυρίαν
ἐλαμπруνας, τὴν ἀγάπην ἔργοις σου καὶ γὰρ
κτείναντα, σοῦ τὸν αὐτάδελφον ἀδελφόν,
ἐνόμισας ἄκακε, παρορῶν τὸ ἑαυτοῦ,
ἀνομώτατον ἔγκλημα, μᾶλλον δ' εὐμενῶς,
σωτηρίας τὴν τρίβον ἐκδιδάσκων, φιланθρώπως
τὰ πρὸς χρείαν, αὐτῷ παρέσχες μακάριε.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'.

Ἦχος λ' ἁ Νη

Δο ο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι και
 αι Υι υι ω ω ω και Α γι ι ω ω Πνε
 ε ε ε ευ μα α α α Πνεευμα τι
 Ε ορ την χαα αρ μοσυυνον ε ορ
 ταζει ση η με ε ροον Ζα α α κυυ υ
 υν θος ω φι ι λε ο ορ τοι Ι ε ραρχου
 και νου μνη μην τε ε λου ου ου σα Δι ο νυ σι ι
 ου του εξ αυ τη η ης α να α τει ει ει
 ει ει λα α α αντος και συγ κα λει ει ει ει
 ται τας φι λας πο λεις και αι νη η η σου ους

τας γει το νας Κε φαλ λη η νι ι αν και αι Κε
 ε ρ κυ υ υ υ ραν Ἀ την μεν ως εν τοις αλ
 λοις οἰς κε ε ε κτη η ται Ἀ Σ πυ ρι δω να αυ
 χου σαν τον πο λυ υ θα α αυ μα α α α
 στον Ἀ την δε ως τον θ αυ μα του ρ γον πλου του
 ου ου σα νε ο ον Γε ε ρα α α σι ι ι ι
 μον Ἀ συν ευ φραν θη ναι πνε ευ μα τι κως και
 πα νη γυ ρι ι σαι θε ε ο πρε πω ω ως Ἀ
 μεθ ω ω ω ω ν και η μεις ψα α α α λ λον
 τε ες ει πω ω με εν Ἀ ο εν α γι οἰς θ αυ
 μα στος Κυ υ ρι ι ος Ἀ ταις αυ τω ω ν ι

ι ι κε σι ι αις τα ε πι ι γης των ορ
 θο δο ο ο ο ο ζωων συ υ υ στη
 η μα α α τα εκ παν τοι ων κιν δυ νω ω
 ων λυ τρωω σαι αι και της ου ρα νι ου ου
 βα α σι ι λει ει ει α ας α ζι ω ω ω
 σον ως φι ι λα α α αν θρωω ω ω προς

Καὶ νῦν... Ὦχος πλ. δ'.

Προεόρτιον.

^N
^ν ^λ ⁶
 Καὶ νῦ νν καὶ α εὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἱ αἱ ὠ ὠ ὠ νας των αἱ αἱ ὠ ὠ ὠ νων
 α α ἀμην
^N
^ν ^λ
 Βῆ θλε εμ ε τοι οἶμα ἀ ζου εὐ
 τρε πι ι ζε ε ε σθω η η η φα α
 α α ἀτνη το σπηη λαιον δε χε ε ε σθωω
 η η α α λη θει α α η η λ θεν η η
 σκι α πα ρε ε ε ε δρα α α α με καὶ
 Θε ος ἀν θρωω ποι οἰς εκ Παρ θε ε νου ου πε
 ε φα νε ε ε ρωω ω ω ται ἀμωρφω θεις

το καθ η μα ας και θε ω σας το προ ο ο ο
 σλη η η ημ μα ^ν δι ο Α α δ α α μ α α ν α α
 νε ου ου ου ται αι συν τη Ε ευ α κρα α α
 ζο ο ο ον τες ^Δ ε πι ι γης ευ δο κι ι α α
 ε ε πε φα α α νη ⁶ σω σαι το γε ε ε
 ε ε νο ος η η η μω ω ω ω ν ^ν

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ
ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄

Ἦχος λ̣α̣ Νη

^{λ̣} ^ν ^Ν Δοξα ασοι τω δειξαν τι το φως ^Δ δοξα εν
 υ ψι ιστοις Θε ω ^ν και ε πι γης ει ρη
 η νη ^ε εν αν θρωποις ευ δο κι α ^ν
^Ν ^ν Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ
 προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ^ε ευ
 χα ρι στου μεν σοι ^Δ δι α την με γα α
 λην σου δο ξαν ^ν
^ν ^Ν ^Δ Κυ ρι ε Βα σι λευ ^Δ ε που ρα νι ε Θε ε
 Πα τερ παν το κρα τορ ^Δ Κυ ρι ε Υι ε μο νο
 γε νες ^Δ Ι η σου Χρι στε και Α γι ον

Πνεύμα

ν
Δ

Κυρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο

Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ

τι αν του κο οσμου ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο ο

σμου

ν
Δ

Προ σδε ε ζαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εν δε ζι α α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας

ν
Δ

Ο τι συ ει μονος Α γιος Συ ει μονος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ζαν Θε

ου Πατρος αμην

ν
Δ

^N
Δ Καθ ε καστηνη μεραν ευ λο γη σω

σε Δ και αι νε εσω το ο νομα σου εις τον αι

ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω

ν
Δ
νος

ν
Δ

^N
Δ Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα ταυ τη Δ α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι

ν
Δ
η μας

ν
Δ

^N
Δ Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των πα τε ε ρων η μων Δ και αι νε τον και

δε δο ζα σμε νον το ο νομα α σου Δ εις τους

αι ω ωνασαμην

ν
Δ

^N
ν Δ Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ η μας Δ κα θα α περ ηλ πι σα μεν ε πι

σε

ν
Δ

ν Δ Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ⁶λ δι δα ζο ον

με ^Δτα δι και ω μα τα α σου (τρίς)

ν
Δ

^N
ν Δ Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θη ση

μιν εν γε νε α και γε νε α Δ ε γω ει

πα Κυ ρι ε ε λε η σον με Δ ι ι α σαι

την ψυ χη ην μου Δ ο τι η μαρ το ον σοι ν Δ

^N
ν Δ Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ζο ον

με ^Δ του ποι ειν το θε λη μα σου ^Δ ο τι συ

ει ει ο Θε ος μου ^γ ^Δ

^γ ^Δ ^Ν Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν

τω φω τισου ο ψο με θα φως ^γ ^Δ

^Δ ^γ ^Π Πα ρα τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι

νω σκου σι σε ^γ ^Δ

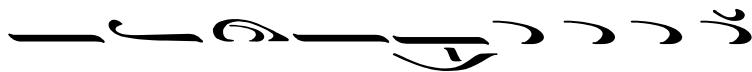
^γ ^Δ ^Ν Ἄ γι ος ο Θε ος ^Δ ^Δ Ἄ γι ος Ι σχυ ρος ^Δ

Α γι ος α θα να το σε λε η σον η μας (τρίς) ^γ ^Δ

^γ ^Δ ^Ν Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ ^Π και Α γι ω

Πνευ μα τι ^γ ^Δ

^γ ^Δ και νυ υν και α ει ^Δ και εις τους αι

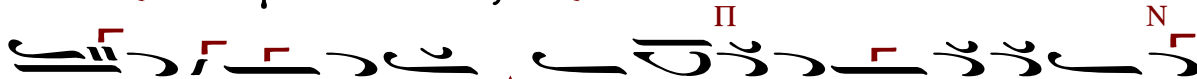

 ω νας των αι ω ω νων α μην ν

 Ἄ Ἄ γι ος α θα να το σε λε η σον η μας ν

Ἄσματικόν.

 Ἄ Ἄ α γι ο ος ο Θε ε ος Δ

 Ἄ Ἄ α γι ο ος Ι σχυ υ ρος Δ

 Ἄ Ἄ γι ι ι ος Δ Α α θ α α α α α

 να α α α α τος Δ ε λε ε ε ε ε η σο ο

 ο ο ο ο ν η η μα α α α α α ας ν

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'.

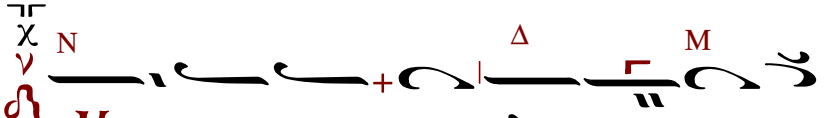
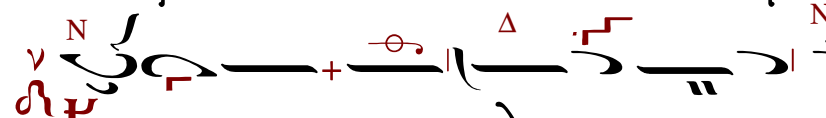
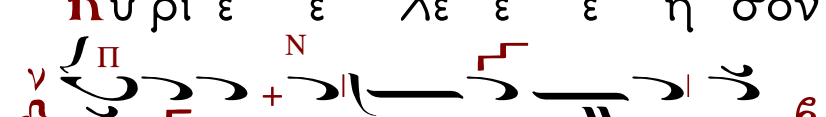
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

^π
^π
^π Της Ζα κυν θου τον γο νον και Αι γι νης
 τον προ ε δρον ^Δ τον φρου ρον Μο νης των
 Στρο φα α δων Δι ο νυ υ σιον α παντες ^π
 τι μη σω μεν συμ φω νως οι πι στοι βο ων τες
 προς αυ τον ει λι κρι νως ^π σαις λι ταις τους
 την σην μνη μην ε πι τε λου ουν τας ^Δ σω ζε και
 βοων τας σοι ^π δο ξα τω σε δο ξα σαν τι Χρι στω
^Δ δο ξα τω σε θ αυ μα στω σαν τι ^Δ δο ξα
 τω δω ρη σα με νω σε η μιν πρε σβυν α κοι
 ημη η το ο ο ον

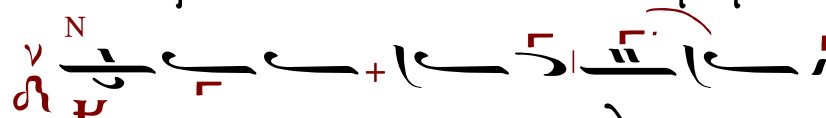
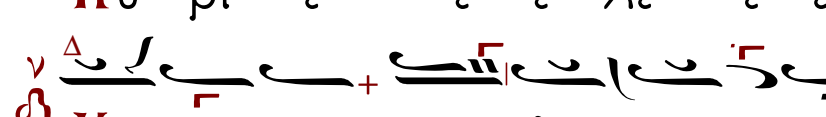
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

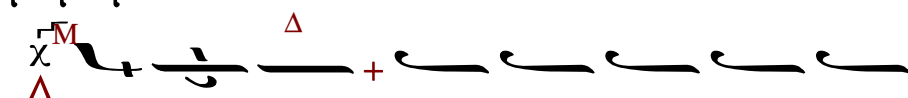
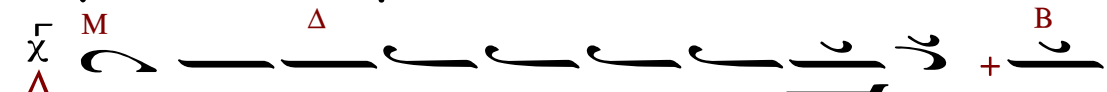
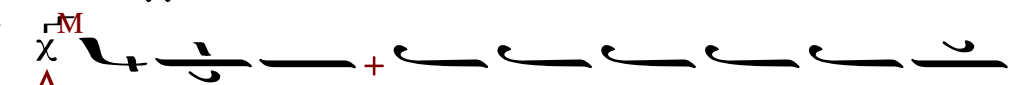
Ἦχος λ̣ α̣ Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος Δι
Α μη η ηνΣπλχ. α'
Ευ λο γει η ψυ χη μου τον
Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το
ο νο μα το α γιον αυ του
Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μαςΣπλχ. β'
Ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ
ρι ον και μη ε πι λαν θα νου πα σας
τα σαν τα πο δο σεις αυ του
Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

Ἄ+

τερ σωσονη μας

6.

Σπ'χ. γ'

Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

Ἄ+

η τοι οιμασε τον θρονον αυτου και η

Βα σι λει α αυ του παντωνδε σποζει

Ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

Ἄ+

τερ σωσονη μας

6.

Σπ'χ. δ'

Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον

παν τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το

πω της δε σπο τει ας αυ του

Ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

Ἄ+

τερ σωσονη μας

6.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκοῦ Σω
τερῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνον β'.

Ἄμην
Σπχ. α' Ἀρνει ψυχῆ μου τὸν Κυρι
ον αἰνεσω Κυριον ἐν τη ζωῇ μου
ψαλλω τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ
σωσον ἡμᾶς Υἱε Θεοῦ ὁ ἐν
Ἀγγελοις θάναστο ο ο ο ος
ψαλλοντάς σοι ἀλλήλου ἰα

Σπχ. β' Μακάριος οὗ ο Θεός

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πικ
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του

Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι ο ις θ α αυ μα στο ο ο ο ος
 ψ α λ λ ο ν τ α σ σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α

Σπ'χ. γ' Τ ο ν ποι η σ α ν τ α τ ο ν ο υ ρ α
 ν ο ν και αι τ η ν γ η ν τ η ν θ α λ α σ σ α ν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις

Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι ο ις θ α αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουι α

Σπῆχ. δ' Βασιλευσει Κυριος εις τον

αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γενε

αν και γενεαν

Γωσον ημας Υιε Θεου ο εν

Αγιι οις θαυμαστο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουι α

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι

Και νυν και αι και εις τους αι αι

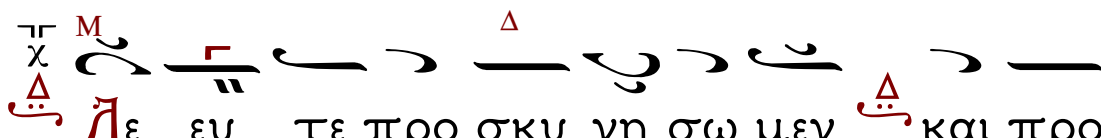
ωνας των αι αι ωνων αμην

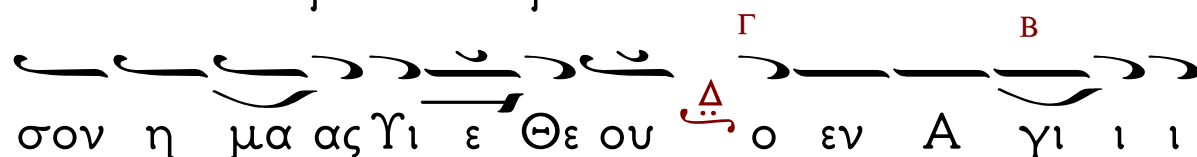
^M
^Δ **Ο** μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
^B
 του Θε ου ^Δ α θανατος υ πα α α αρχων
^M
⁶ και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^B
 τεραν σω τη ρι ι αν ^Δ σαρ κω θη η ναι ^{ζ'}
^B
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α ει
^Δ
 παρ θε νου Μα ρι ας ^Δ α τρε ε πτω σ ε
^B
 ναν θρω πη σας ⁶ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^M
 ο Θε ος ^Δ θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
^Δ
^χ ει εις ων ^{ζ'} της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν
^Δ
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω Α
^M
 γι ω Πνευ μα τι ⁶ σω σον η μα ^{ΓΔ} α ας ^Δ

βοων τας σοι ^πδο ξα τω σε δο ξασαν τι Χριστω
^Δδο ξα τω σε θαν μα στω σαν τι ^Δδο ξα
 τω δω ρη σα με νω σε η μιν πρε σβυν α κοι
 ημηη το ο ο ον ^π

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

 Δε εὐ τε προ σκυ νη σω μεν και προ

 σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω **Ω**

 σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν Α γι ι ι

 οισ θα αυ μα στο ο ο ο ος ψα λ λ ο ν τ α ς σ ο ι

 α λ λ η λ ο υ ι α

17-12- ΟΡΘΡΟΣ ἈΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου Διονυσίου.

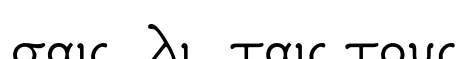
Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

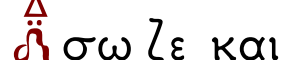
^π₉ ^χ ⁺
της Ζα κυν θου τον γο νον και Αι γι νης

 τον προ ε δρον ^Δ τον φρου ρον Μο νης των

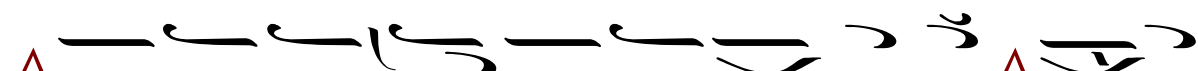
   ^π₉
Στρο φα α δων Δι ο νυ υ σιον α παντες

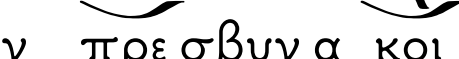
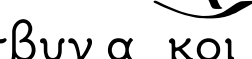

τι μη σω μεν συμ φω νως οι πι στοι βο ων τες

  ^π₉
προς αυ τον ει λι κρι νως ^π₉ σαις λι ταις τους

   ^Δ
την σην μνη μην ε πι τε λου ουν τας ^Δ σω ζε και

  ^π₉
βοων τας σοι ^π₉ δο ξα τω σε δο ξα σαν τι Χρι στω

^Δ   ^Δ
^Δ δο ξα τω σε θ αυ μα στω σαν τι ^Δ δο ξα

   ⁺
τω δω ρη σα με νω σε η μιν πρε σβυν α κοι

η μη η τον

^π₉

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ.

Ἦχος Ϟα

Παρ θε νος ση η με ρον τον προ
 αι ω νι ον Λο ο ο γον εν Σπη λαι ω ε
 ερ χε ται α πο τε κιν α πορ ρη η η τως
 Χο ρευ ε η οι κου με ε ε νη α κου τι
 σθ ει ει ει σα δο ο ζα σον με τα Αγ γε
 λων και των Ποι με ε ε νων βου λη θεν τα
 ε πο φθ η η ναι παι δι ον νε ον τον προ
 αι ω νων Θε ο ο ο ον

ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ἈΓΙΟΥ.

Προκείμενον. Ήχος α'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη
τῆς καρδίας μου σύνεσιν·

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα. **7:26-28, 8:1-2**

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς,
ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν
ἁμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν
γενόμενος, ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην,
ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων
ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ
λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν
ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν
ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς
ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν
αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς
λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς
ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης
ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἀγίων λειτουργὸς καὶ τῆς
σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ
οὐκ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος β'.

Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν

Στίχ. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ
αὐτοῦ.

ΟΡΘΡΟΣ ΔΕΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

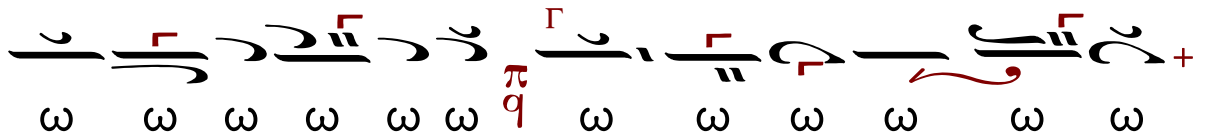
Κωνσταντίνου Πρίγγου

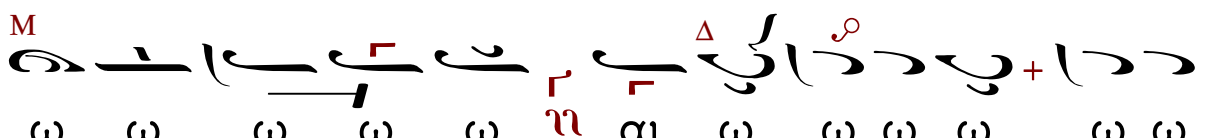
Ἰχθὺς τοῦ Πατρὸς

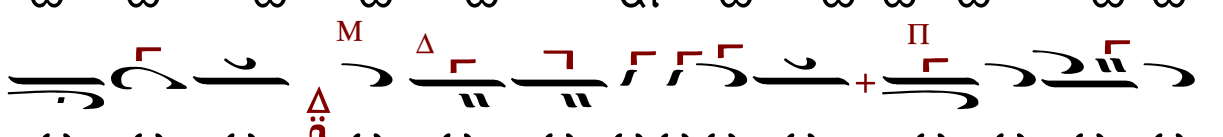
Ἑκτασις. $\frac{\eta - \pi}{\chi \eta}$

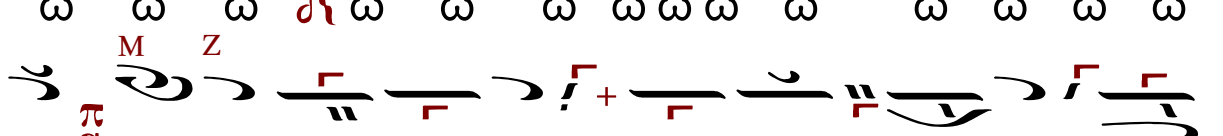
π
 ϵ_1

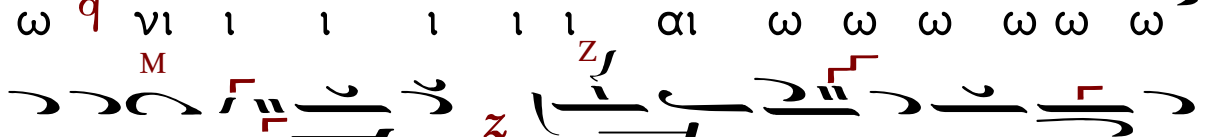
[illegible]

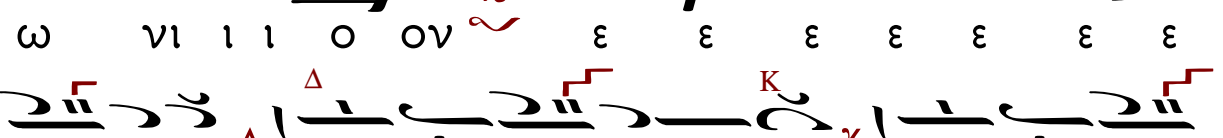

 ω ω ω ω ω ω π q ω ω ω ω ω ω

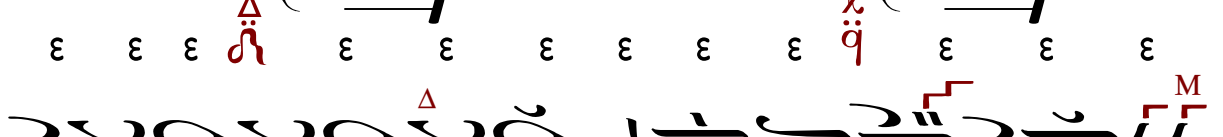

 ω ω ω ω ω ω α ι ω ω ω ω ω ω

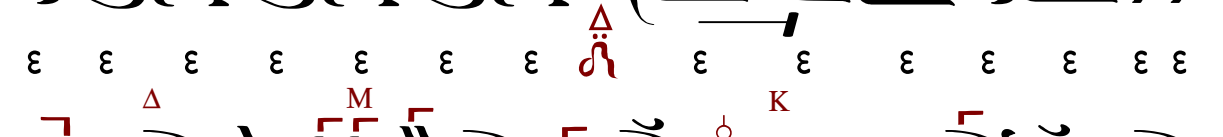

 ω ω ω Δ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

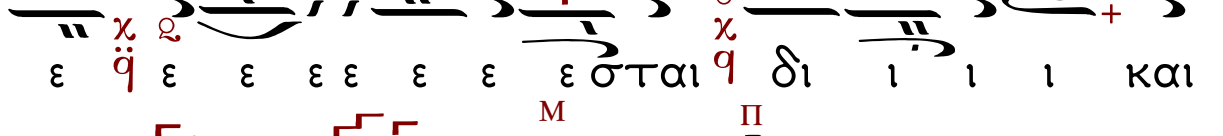

 ω π q ν ι ι ι ι ι α ι ω ω ω ω ω ω

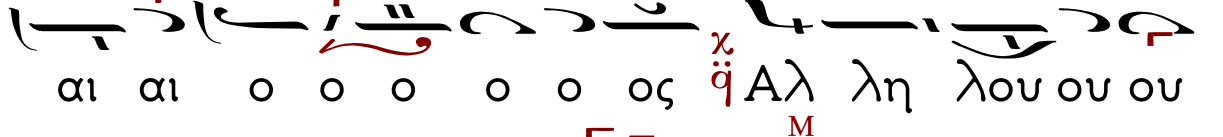

 ω ν ι ι ι ο ο ν ε ε ε ε ε ε ε

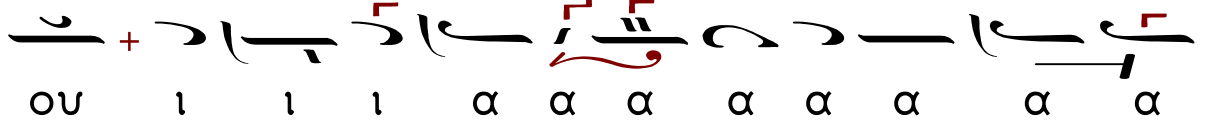

 ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε σ τ α ι δι ι ι ι και

 αι αι ο ο ο ο ο ος Α λ λ η λ ου ου ου

 ου ι ι ι α α α α α α α α

 α

 α

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι̇

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
 λαβομεν Πνευμα επουραανιον
 εν ρο
 μεν πιστιν ἀληθην
 αδιαιρετον Τρι
 αδα προσκυνου ου ουντες
 αυτη γαρ
 η ημας
 εσωσε
 ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί.

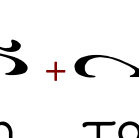
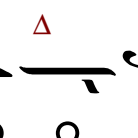
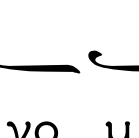
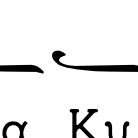
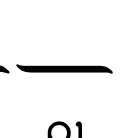
Ἦχος Δι̇

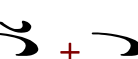
Ἄμην ἀμην ἀμην
 εἰς ἀφесιν
 αμαρτιων
 και εἰς ζωην την αι
 ω ω νιον

Πληρω θη τω στομα η μων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἶη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

 ^M
^Δ Ἀ μ η ν ^Δ Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι

ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
   (Δίς)
ως του αι ω νος

⁶ Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

αι ω ω ω νο ο ος Τὸν Εὐλογούντα.

^Δ Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

α ζ ο ν τα η μας Κυ ρι ε φυ λα τ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη
ει ει εις πολ λα ε ε τη

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.